

„Și învăța Iisus într-una din sinagogi sâmbăta. Și iată o femeie care avea de optsprezece ani un duh de neputință și care era gârbovă, de nu putea să se ridice în sus nicidecum; Iar Iisus, văzând-o, a chemat-o și i-a zis: **Femeie, ești dezlegată de neputința ta. Și și-a pus mâinile asupra ei, și ea îndată s-a îndreptat și slăvea pe Dumnezeu.** Iar mai-marele sinagogii, mâniindu-se că **Iisus a vindecat-o sâmbăta**, răspunzând, zicea mulțimii: **Șase zile sunt în care trebuie să se lucreze; venind deci într-acestea, vindecați-vă, dar nu în ziua sâmbetei!** Iar Domnul i-a răspuns și a zis: **Fățarnicilor! Fiecare dintre voi nu dezleagă, oare, sâmbăta boul său, sau asinul de la iesle, și nu-l duce să-l adape? Dar aceasta, fiică a lui Avraam fiind, pe care a legat-o satana, iată de optsprezece ani, nu se cuvenea, oare, să fie dezlegată de legătura aceasta, în ziua sâmbetei? Și zicând El acestea, s-au rușinat toți care erau împotriva Lui, și toată mulțimea se bucura de faptele strălucite săvârșite de El.**”

(Luca 13, 10-17)

Gârbovirea, starea aceasta ultimă, de a nu putea privi în sus!, de a se fi schimbat în tine sensul gravitației. Pentru că în păcat, cum spun Părinții, gravitația își schimbă sensul de la Dumnezeu (aceasta este adevărata noastră gravitație) către tine însuși, către eul tău, către pământ. Nu că pământul nu are în el tot taina dumnezeirii; dar e blestemat, din pricina păcatului însuflat de demon și săvârșit de om, prin vărsare de sânge: *“Blestemat este pământul din pricina păcatului tău”* (Facerea 3, 17). Și atunci, **privirea în jos e căderea din sensul existenței tale**. De aceea **demonul e simbolizat prin șarpe**, care se târăște pe pământ, cum a fost pedepsit: *“Pe pământ te vei târi, cu pământ te vei hrăni”* (Facerea 3, 14). Atunci, foamea de pământ a omului, **foamea de cele de jos e foamea de păcat**; și păcatul e pâinea demonului. Adam a pus un fel de nou început existenței, spun Sfinții Părinți, cu privirea aceasta în jos – în păcat, stricăciune și moarte.

Înțelegem, astfel, durerea lui Iisus pentru privirea noastră în jos. **El o dezleagă, și femeia privește în sus**. Și toți se bucură. Unul singur nu se bucura în clipa aceea (și rămâne singur): mai-marele sinagogii. Un mai-mare al sinagogii, ca și Iair, de mai înainte, a cărui fetiță, de doisprezece ani, murise. Și acolo numărul este semnificativ: doisprezece – de două ori câte șase. Aici, parcă mai grav, de trei ori. Dar, de unde Iair vine și se pleacă înaintea Mântuitorului, acesta se împotrivesc, deși nu îndrăznește să-I spună de-a dreptul Mântuitorului, ci vorbește la plural, adresându-se mulțimii: *“Șase zile sunt în care trebuie să se lucreze. Venind, deci, în acestea, vindecați-vă, dar nu în ziua sâmbetei”*. Sărmanul... Vindecarea, pentru el, era un fel de muncă, un fel de lucru; un fel de muncă sub blestem. Iar **Iisus venise să ridice blestemul, să vindece**. Era zi de sâmbătă, și sâmbăta era ziua odihnei. Dar Iisus spusese și acel cuvânt: *“Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi da odihnă!”*.

Să luăm aminte: S-a odihnit Dumnezeu la încheierea zilelor Creației. Dar odihnă lui Dumnezeu – și noi înțelegem – nu e somn. Nu e somnul leneșului – cum va spune un Părinte, nu e nici măcar somnul ostanelilor. Ci **odihnă e pacea unui fapt împlinit**. Era odihna zilelor Creației, și la sfârșitul fiecăreia din ele, cum spune Scriptura: *“a văzut Dumnezeu că este bine”* – că este frumusețe. Și zidindu-l pe om, a zis Dumnezeu că *“toate sunt bune foarte”*. Apoi a statornicit în poporul lui Israel: *“Șase zile să-ți împlinești osteneala ta. Iar ziua a șaptea e ziua Domnului”*.

Timpul unit cu actul creator și actul creator unit cu timpul – aceasta este tema capitală a Evangheliei de astăzi! **Timpul nu e un cadru fix – este intrarea veșniciei în Creație**. Astăzi – numele timpului lui Dumnezeu, eternul acum intră într-un început. El e începutul, și prin el existăm. **Timpul e deodată cu zidirea, cu făptura, cu Creația**. Citim acum primul verset al Scripturii: *“La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul”* (început și facere); la fel cu primul verset al Evangheliei după Ioan: *“La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era dintru început la Dumnezeu și toate printr-Însul s-au făcut”*. El e începutul. Creând, a zis Dumnezeu: *“Să fie!”*. Mântuitorul când predica așa începe: *“Amin, amin zic vouă...”*; iar Amin înseamnă *“să fie”*. Iar noi încheiem orice rugăciune cu Amin. Amin-ul nostru e la sfârșit, un răspuns la „să fie” al lui Dumnezeu.

Părintele Constantin Galeriu - <http://www.crestinortodox.ro>

„Sinagoga și mai ales Templul erau cele mai bune mijloace de exploatare a păcatelor și a necazurilor din Israel în favoarea unei clase de conducători, care despuiau poporul de viață, în numele lui Iehova. La această situație Iisus era un revoluționar de temut. De fapt a și schimbat Sâmbăta Legii fără duh în Dumineca învierii. „Legea prin Moise a venit; darul și adevărul prin Iisus Hristos.” (Ioan 1,17). „Trecut-a umbra Legii când darul a venit”. **Duminica e zi acoperită cu mare preț; cu această acoperire s-a impus și se menține. Aceasta înseamnă pentru noi Dumineca: Ziua învierii**. Să băgăm de seamă ca nu cumva și creștinismul nostru să aibă aceeași soartă: să se ia de la noi. Pe simplul motiv că **noi creștinii nu aducem roadele acestui creștinism: oameni după chipul lui Iisus**. Creștinismul nu e numai o afacere de Dumineca, ci o strădanie de toate zilele, toată viața, de-a ajunge stilul de viață și concepție pe care ni l-a dat Iisus. **Dacă creștinismul nostru nu e strădania aceasta, care naște fii lui Dumnezeu, el rămâne o simplă formalitate, – și ne putem trezi fără ea”**.

Părintele Arsenie Boca – Cuvinte vii - 11.XII.1950

12 decembrie – Sf. Ierarh. Spiridon

- Sfântul Spiridon, făcătorul de minuni, s-a născut pe la anul 270, în Askia, Cipru, și a prins zilele împăratului Constantin cel Mare, trăind până pe la jumătatea secolului IV. Numele său vine de la un cuvânt, care în limba greacă înseamnă "coșuleț". A fost episcop al Trimitundeii, în această calitate numărându-se printre sfinții **părinți de la Niceea**. După o viață întreagă în slujba Domnului, Sfântul s-a mutat în patria cerească, pentru a sluji cu smerenie în soborul sfinților, la venerabila vârstă de 80 de ani, către anul 348 d.Hr., fiind îngropat în biserica „Sf. Apostoli” din Trimitunda. Când arabii au ocupat insula, **ciprioții au deschis mormântul Sfântului** pentru a muta sfintele moaște la Constantinopol. Atunci au descoperit că **trupul Sfântului era întreg**, iar din mormânt ieșea un miros de busuioc, semn al sfințeniei vieții sale. Când a căzut Constantinopolul în 1453, **sfintele moaște au fost mutate în Serbia**, după care un părinte din Corfu le-a adus în insula din **Grecia unde se găesc și acum**.

Până în ziua de astăzi sfintele moaște întregi ale Sfântului Spiridon continuă să facă minuni cu puterea lui Dumnezeu. El este cunoscut ca „**sfântul călător**”, deoarece **papucii de mătase de pe tălpile sale se uzează în fiecare an și sunt înlocuiți la praznicul său**.
www.razbointrucuvant.ro

Postul Nașterii Domnului sau al Crăciunului, precum și celelalte posturi rânduite în Biserică, oferă creștinilor posibilitatea curățirii duhovnicești. Acesta închipuie **ajunarea de patruzeci de zile a Prorocului Moise și postul patriarhilor din Vechiul Testament**. După cum aceia așteptau venirea lui Mesia cu post și rugăciune, așa se cuvine să aștepte creștinii și să întâmpine prin **ajunare pe Cuvântul lui Dumnezeu născut din Fecioara Maria**.
<http://ziarullumina.ro>

Săracilor, primiți postul, tovarășul vostru de casă și de masă! Slugilor, primiți postul, odihna necontenitelor voastre ostenești! Bogaților, primiți postul, doctorul care vă vindecă bolile, ce vă vin din pricina prea multelor mâncăruri, postul care, prin schimbarea mâncărilor, vă face mai plăcute bucatele de care vă săturaserăți din obișnuința cu ele!

Bolnavilor, primiți postul, mama sănătății voastre! Sănătoșilor, primiți postul, păzitorul sănătății voastre! (Sfântul Vasile cel Mare)

Ceea ce patriarhii cu mare dor au așteptat, proorocii au prezis, dreptii au dorit să vadă, s-a împlinit în ziua de astăzi: **Dumnezeu S-a arătat în trup pe pământ și a locuit între oameni. De aceea, să ne bucurăm și să ne veselim, iubiților! Așadar, să ne apropiem plini de o spaimă sfântă, și plini de mulțumire să cădem mărturisind păcatele noastre, plângând de întristare pentru relele ce am făcut, întinzând mâinile la rugăciune către Dumnezeu. Astfel curățindu-ne, să ne apropiem cu toată liniștea și rânduiala către împăratul cerului. Ca o sărutare duhovnicească să primim Jerifa cea curată și sfântă, să ne ațintim ochii noștri cu râvnă spre dânsa și să ne înflăcăram inimile noastre, ca să nu ne adunăm aici spre osândire, ci spre înfrânarea sufletului, spre dragoste, spre fapta bună, spre împăcarea cu Dumnezeu, spre o pace adâncă, spre câștigarea nenumăratelor bunătăți, pentru ca noi înșine să ne sfințim și să zidim pe aproapele nostru. O, iubiților, **viața noastră este scurtă; să fim treji și să veghem! Să ne pregătim bine, să arătăm râvnă către toți și să fim băgători de seamă întru toate.****

Sf.Ioan Gură de Aur – “Cuvânt la Nașterea Domnului” www.ioanguradeaur.ro

Pilde ortodoxe - Măsura lui Dumnezeu - Se povestește din vechime că **un rege voia să construiască o catedrală** măreață spre slava lui Dumnezeu. Niciun alt om nu avea voie să contribuie cu bani la această construcție. **Toată lucrarea voia s-o facă din averea sa proprie**. Când se termină construcția, dădu ordin să se scrie pe o placă de marmură, cu litere aurite, următoarele cuvinte: "Acesta catedrală a fost construită numai din banii regelui". A doua zi dimineață totînmărmuriră, deoarece nu mai era scris numele regelui, ci **numele unei biete femei**. Regele dădu imediat ordin ca numele să fie schimbat. A doua zi se repetă povestea. Atunci regele recunoscu că **purta în inima sa o mare mândrie pentru acest lăcaș sfânt. Ordonă să fie căutată femeia** și să fie adusă la el. Ea intră la el tremurând. "Spune-mi tot adevărul, îi spuse regele prieteneste. Ai contribuit cu ceva la construcția acestei catedrale, cu toate că era interzis acest lucru?". Atunci femeia căzu în genunchi la picioarele regelui și-i spuse cu lacrimi în ochi: "Iartă-mă, maiestate! Trebuie să-mi câștig pâinea cea de toate zilele torcând. Totuși am economisit câțiva bani și cu mare plăcere doream să-i dau spre slava lui Dumnezeu. Dar cunosteam porunca ta și mă temeam de pedeapsă. De aceea am cumpărat puțină iarbă și am dat-o boilor care cărau pietre la catedrală. Astfel mi-am îndeplinit dorința și totuși nu am încălcat porunca ta!". Si regelui îi păru rău de egoismul său și-i dădu femeii atâția bani, încât din acel moment ea n-a mai trebuit să lucreze.

Programul săptămânii 8 decembrie – 15 decembrie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	8 decembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Tămăduirea femeii gârbove) - Pr. Ticu
Duminică	8 decembrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului - Pr. Ticu
Luni	9 decembrie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil - Pr. Ticu
Miercuri	11 decembrie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei - Pr. Ticu
Joi	12 decembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Sf.Ierarh Spiridon) - Pr. Ticu
Vineri	13 decembrie	9 - 11 - Taina Sf.MASLU
Vineri	13 decembrie	17 - 18 - Slujba acatistului - Pr. Ticu
Sâmbătă	14 decembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr. Ticu
Sâmbătă	14 decembrie	17 - 18 - Vecernia Duminicii a 28-a după Rusalii – Pr. Dragoș
Duminică	15 decembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Pilda celor poftiți la cină) - Pr. Dragoș
Duminică	15 decembrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Dragoș